

A REFORMÁTOR DÜHE

Kispál Csilla

A reformátor dühe

Bevitték a Házba
a tegnap mocskát.
Mázás kriptából tákoltak
templomocskát.

Halottakért imádkoznak
a halottakhoz
halott nyelven a körmeneten,
mely halottat hoz.

Csontok előtt térdepelnek
és csókolják
hüllőhideg ajkakkal
a dohos urnát.

Berobbantam a templomba
a feszület elé.
Úgy éreztem, mindjárt
a nagy kést döföm belé.

Öklöm ráztam a képre,
mely szomorúan nézett.
Gyilkos dühömtől
saját lelkem vérzett.

Szíven ütött akkor,
mit a Szellem mondott:

az Egyházban
csak ami múlandó, emberi,
az a romlott.

Forrás: www.keresztenydalok.hu